

Обяснение
на значението на показателите за доходност и инвестиционен риск,
използвани при оповестяване на инвестиционните резултати на пенсионните
фондове

Съгласно „НАРЕДБА № 61 от 27.09.2018 г. за изискванията към рекламните и писмените информационни материали и страниците в интернет на пенсионноосигурителните дружества“, в сила от 19.11.2018 г.; изм. и доп., бр. 41 от 21.05.2019 г., подробно са регламентирани принципите и показателите, които пенсионноосигурителните дружества трябва да съблюдават при определяне и оповестяване на постигнатите инвестиционни резултати при управлението на активите на пенсионните фондове.

За количествено определяне на инвестиционните резултати на пенсионните фондове се използват две групи показатели – за постигнатата доходност (номинална и реална) и за равнището на инвестиционния риск.

- Показатели за постигнатата доходност

Постигнатата **номинална доходност** в процент при управление на активите на пенсионен фонд за определен период се изчислява като разликата между стойността на един дял на фонда, валидна за последния работен ден на периода и стойността на един дял на фонда, валидна за последния работен ден на предходния период се раздели на стойността на един дял, валидна за последния работен ден на предходния период. Номинална доходност се определя и оповестява задължително:

- за всяка поредна календарна година от предходния петгодишен период;
- за периода от деня на първото отчитане на натрупаните средства по индивидуалните партии в дялове или от деня на постъпването на първата вноски в пенсионния фонд, в случай че са изтекли пет пълни календарни години от този момент.

Освен за посочените периоди, пенсионноосигурителното дружество може да оповестява информация за номиналната доходност към края на всяко календарно тримесечие за предходния 24, 36 или 60-месечен период. В тези случаи полученият резултат за номиналната доходност се привежда и обявява на годишна база.

- Показатели за равнището на инвестиционен риск

Инвестиционният риск се характеризира с променливостта на постигнатата доходност от управлението на активите на фонда. Като показатели за измерване на инвестиционния риск при управлението на активите на пенсионен фонд са възприети стандартното отклонение на доходността и коефициентът на Шарп.

Стандартното отклонение (Standard Deviation) е статистическа мярка за разсейването на стойностите на една случайна величина около нейната средна аритметична или очаквана стойност и се означава с гръцката буква сигма σ . В теорията на портфейла стандартното отклонение се приема като един от основните показатели за измерване на риска на инвестиционния портфейл. По-високи стойности на стандартното отклонение означават по-висока степен на променливост (волатилност) на постигнатата доходност и съответно по-голям риск.

Стандартното отклонение на доходността на пенсионен фонд характеризира променливостта в постигнатата доходност от управлението на активите на фонда, оценена посредством степента на ежедневните колебания в стойността на един дял на пенсионния фонд. По-високи стойности на стандартното отклонение означават

по-висока степен на изменчивост (волатилност) на постигнатата доходност около нейната средна или очаквана стойност (\bar{r}) и съответно по-голям риск.

Ако приемем, че доходността на пенсионен фонд е случайна величина, описваща се с нормално разпределение, и параметрите ѝ не се променят съществено, то при достатъчно голям брой случаи в интервалите ($\bar{r} \pm \sigma$), ($\bar{r} \pm 2\sigma$) и ($\bar{r} \pm 3\sigma$) ще попадат съответно 68,2%, 95,5% и 99,7% от конкретните ѝ стойности. Това може да се илюстрира със следния пример: ако очакваната доходност на фонда е 12%, стойността на стандартното отклонение е 3%, с вероятност 0,682 може да се очаква, че постигнатата доходност ще приема стойности в диапазона от $\bar{r} - \sigma$ до $\bar{r} + \sigma$. С други думи в 68,2 на сто от случаите доходността ще бъде в границите от 9% до 15%.

При сравнение на оповестени инвестиционни резултати на пенсионните фондове следва да се имат предвид както постигнатата доходност, така и стандартното отклонение на доходността. Например: ако два фонда са постигнали еднаква доходност за даден период, но имат различни стойности на стандартното отклонение, то активите на фонда с по-ниска стойност на стандартното отклонение на доходността са били управлявани по-ефективно, защото доходността е постигната при по-нисък риск.

Коефициентът на Шарп (Sharpe ratio) е показател, който съпоставя постигнатата доходност от управлението на инвестиционен портфейл и поетия риск за постигане на тази доходност. При конструиране на показателя е залегнало схващането, че е оправдано инвестиционен риск да се поема само за реализиране на доходност, превишаваща т.нар. безрискова доходност. Математически коефициентът на Шарп представлява отношение на постигнатата доходност над безрисковата (т.нар. рискова премия) към стандартното отклонение на доходността, т.е. коефициентът на Шарп показва размера на полученото възнаграждение (рискова премия) за единица поет риск. При сравняване на два фонда с различни стойности на коефициента на Шарп, фондът с по-висока стойност на коефициента осигурява по-висока доходност за единица риск.

При определяне на инвестиционните резултати на пенсионните фондове за безрискова доходност се приема стойността на индекса Eonia (ефективен лихвен процент по овърнайт депозити в евро), който се изчислява и обявява ежедневно от Европейската централна банка.